

פרסים

אמשלת הארץ הקצויה את הפרסים דלקמן ולפי ידיעות שיביאו לילי תפסי
 כל איש איש דלקמן מהדור הארצני האחרני להפסודות סאדעה כיום
 נסרס בינאר, 1942, ברובע יעל 8 תל-אביב

<p>נחמן שולמן</p> <p>פרס 200 לא"י</p> <p>אהרן אוקראין</p> <p>נדע בשם אס הקסי</p> <p>פרס 100 לא"י</p>	<p>יעקב בולני</p> <p>נדע בשם פוליאקוף</p> <p>פרס 400 לא"י</p> <p>חנך סטרליץ</p> <p>פרס 200 לא"י</p>	<p>אברהם בן סרדכי</p> <p>שמה נדע בשם יאיר</p> <p>פרס 1000 לא"י</p> <p>הרני בניצין</p> <p>נדע בשם בניצין בניאל אבני קדור</p> <p>פרס 200 לא"י</p>
<p>ואברהם אהרני - פרס 100 לא"י</p>		

את הידיעות אפשר למסור בכל זמן שהוא לכל תחנה משטרה
 או קצין משטרה.

(ראה שער)

מאתיים איש התאספו השבוע מסביב לקבר בנחלת-יצחק. הם לא נבדלו מקהל רגיל באוכרה רגילה, וגם הקבר לא נבדל מן האלפים שמילאו בצפיפות את בית-הקברות. היה דרוש מאמץ של דמיון כדי לזכור שאלה המאחיים זרעו פעם אימה בלב בעצמה עולמית אדירה, עוררו הערצה והתפעלות על פני כדור הארץ. אף כי שמו יודע ברבים, אין כמעט איש במדינה יודע מי היה האיש הקבור מתחת לאותה מצבה רגילה. שום רחוב בארץ לא נקרא על שמו, שום יישוב או בנין אינו מנציח את זכרו באבן. בכל זאת לא היה כמעט אדם בדור האחרון שהיחה לו השפעה כה אדירה על גורל הארץ. כי אברהם שטרן, שהיה מכונה יאיר, היה האיש שהכריז מלחמה על בריטניה הגדולה.

ברזל ילדיו כיד

ילדותו של אדם קובעת את דרכו בחיים. ילדותו של שטרן עיצבה את אופיו. אברהם, שנקרא בבית הוריו ממה (מתחרה, בערך, עם שמע) זכה לשבע שנים ראשונות של אושר ילדותי. אביו, רופא השיניים, ואמו, המיילדת, הבטיחו חיי משפחה שלווים בעיר סובלקי, בצפון פולין. אולם מלחמת-העולם הראשונה שמה קץ לחיים אלה. היא הפתיעה את האב בבית-חולים בגרמניה, ניתקה אותו ואת האם משני ילדיהם, שנמלטו עם קרובים מפני הגרמנים המתקרבים. האם הצליחה להשיגם, נדה אתם הרחק לתוך רוסיה הרעבה, שעה שהאב הוחזק בשבי הגרמני.

משך שמונה השנים המכריעות בעיצוב אופיו, מגיל שבע עד גיל ארבע-עשרה, חי אברהם שטרן בלי אב. האם פירנסה את שני בניה בקושי. הנער הבכור למד לדאוג לעצמו. כנערים רבים במצב זה הפך מסוגר, מכונס בעצמו, בעל אופי עצמאי מוצק.

זוכר אחיו הצעיר, דוד, כיום מהנדס בתל-אביב: "אברהם קרא באיוה מקום את הסיפור על מוציוס סצולה הרומאי, אשר שרף את ידו באש לעיני האטרוסקים המתקיפים. יום אחד אמר לנו שהוא יכול לעשות את אותו הדבר. הוא הכניס ברזל לתוך האת, הלבין אותו ושם אותו על גב ידו השמאלית. העור נחרך, אבל אברהם סבל מבלי להוציא הגה מפיה. הוא רצה להוכיח שהוא מסוגל לעשות כמעשה סצולה."

בקץ, כשהתרחצו הילדים בנהר, החל אחד מהם טובע. בלי היסוס קפץ אברהם אחריו, אף שלא היטיב לשחות, כמעט סבע גם הוא, לולא ילד שלישי, מבווגר יותר, שהציל את שניהם.

הסלך ליר ושכתי צכי

המהפכה הגדולה זיעועה את רוסיה, ואחריה מלחמת-האזרחים. אברהם שר את שירי המהפכה במקלהת הגימנסיה הרוסית. אולם בינתיים חזר האב לעירו הפולנית. האם והאח חזרו אילו. אברהם נשאר לבדו אצל דודתו, לרגלי הרי האוראל, כדי להמשיך בלימודים. אולם הזמן הקשה הכריח אותו להפסיקם, לעזור לדודה בכביסה ובעבודות-הבית. הוא שאף לחזור לבית הוריו, מבעד לגבולות האטומים. לבסוף, ב-1922, ביצע את המיבצע הנועז. הנער בן ה-14 חצה את כל רוסיה, עבר שני גבולות, בלי כסף, בלי ידע, בלי תעודות, כנוסע חשאי בקרונות משא. הוא הגיע מצומק, קרוע בגדים, רעב, אך עליו השגים הכאות היו שוב שנים של שליחה יחסית, האחרונות בחייו. הוא נכנס לגימנסיה היהודית הפולנית. גאלץ ללמוד תוך שנה פולנית ועברתה, כשרגלו המצויץ ללמוד שפות עזר לו בכך. לעומת זאת נכשל במקצועות המדויקים, אריתמטיקה, הגדסה וגאומטריה. נשאר בגללם שנה נוספת בביתה.

יאיר

האיש שהכריז מלחמה על בריטניה

